

בס"ד פיתוחי זותם – ביאור על ספר עץ הזים
 יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם
 קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

י"ב אדר ב' התשס"ח		שער הכוונות חלק ב' - דרוש א' - בעניין הפורים	
אברהם דוד מוזס הי"ד	יוחאי ליפשיץ הי"ד	יונדב חיים הירשפלד הי"ד	נשמת הקדושים
נריה כהן הי"ד	יונתן יצחק אלדר הי"ד	שגב פניאל אביחיל הי"ד	דורון מהרטה הי"ד
			רועי רוט הי"ד

א. בעניין הפורים הנה הרב פתח כאן בנוסח ברכה אחרונה של המגילה והדגיש שהיא

רומזת לחמשה מטבעות ואלו הם הרב את ריבנו והדן את דינינו כו' ולשון הברכה במילואה היא כזו: "ברוך אתה ה' אלוהינו מלך העולם הרב את ריבנו רומז לגבורת אבא, והדן את דיננו רומז לגבורת אמא, והנוקם את נקמתנו רומז לגבורת ז"א, והמשלם גמול לכל אויבי נפשנו והנפרע לנו מצרינו רומז לגבורות לאה ורחל. ברוך אתה ה', הנפרע לעמו ישראל מכל צריהם, האל המושיע" **והם כנגד ה' גבורות הנודעות** הרמוזים באותיות מנצפ"ך שהם במספר 280 כמספר ה' פעמים נ"ו

הרמוזים בסוף מילות "ריבנו" "דיננו" "נקמתנו" "נפשנו" "מצרנו", והנה כשאנו מדברים על ה' גבורות הנזכרות [מנצפ"ך] לכאורה אנו מעוררים את הגבורות והדינים ואם כן מדוע נעורר אנו את הגבורות, שהרי אנו חפצים בחסד ורחמים? על כן מסביר הרב שזה בעבור **אשר על ידיהם יריב את ריבנו וידין את דינינו כי בהם תלוי הדין והנקמה עוד על ענין על הנסים כו':** היינו

שבזכותם ובכוחם הקב"ה יושיענו והוא על פי הנאמר בפע"ח [שער ר"ח חנוכה ופורים - פרק ו']
 "ובברכה אחרונה, בפתיחתה, צריך לכיין כל האותיות ההויה שב"א, שהוא ניקוד גבורה, לרמז שהגבורה נהפכה לעזרתינו. ולכן בברכה זו יש ה' כפולות, נגד ה"ג מנצפ"ך ...

והוא הנרמז בספר תהילים [פרק פ] "עוֹרְכָה אֶת-גְּבוּרָתְךָ וְלָכָה לִישַׁעְתָּה לְנוּ" והוא שמתוך התעוררות הגבורה תבוא הישועה כנאמר [ירמיה ל] [וְעַת-צָרָה הִיא לְיַעֲקֹב, בַּיּוֹמָהּ יִשְׁעִי, וְ"מִנְגַע יְהִיָּה עֲנִי" [ועיין פירוש ר"י סגי נהור לספר יצירה]

ב. ועתה נבוא אל ביאור ענין ימי פורים והמגילה ומרדכי ומעות מגבית פורים

והמשתה והשמחה. הקדמה: בכדי להבין את עניין הפורים, עלינו לבאר תחילה את עניין ה"דורמיטא", היינו נסירה בהקשר לכוונות הנפלאות של מילת "באהבה" של תפילת שמונה עשרה, והיא כזו: "**בְּרוּךְ אַתָּה ה', אֱלֹהֵינוּ וְאַל הִי אַבוּתֵינוּ, אֵל הִי אַבְרָהָם, אֵל הִי יִצְחָק, וְאַל הִי יַעֲקֹב** ש' שהם ג' מוחין דז"א הנקרא חב"ד, **הָאֵל הַגָּדוֹל, הַגִּיבּוֹר וְהַנּוֹרָא חג"ת, אֵל עֲלִיוֹן, גּוֹמֵל חֲסִידִים טוֹבִים** נ"ה דדכורא דז"א, [ו]ק' נה הכ' ל' יסוד דדכורא, **וְזוֹכֵר חֲסִדֵי אַבוֹת** לאחר שנתקנו לה חג"ת שבנוקבא, **וּמְבִיא גּוֹאֵל** הוא היסוד לְבָנֵי בְּנֵיהֶם הם נ"ה, **לְמַעַן שְׂמוּ בְּאֵהָבָה** במלכות. **מֶלֶךְ עוֹזֵר וּמוֹשִׁיעַ וּמְגַן. בְּרוּךְ אַתָּה ה', מְגַן אַבְרָהָם**

כלומר למדים אנו שבברכה זו זז"ן עומדים אחר באחור במוחין דגדלות, והנוקבא דבוקה בז"א באחור שלו. אך ישנה בחינה גדולה הימנה והיא בחינת פב"פ, כי אחור באחור [אב"א] זה טרם הנסירה, אלא שאחר הנסירה צריך שתבוא בחינת פב"פ, ולאחריה בחינת הזווג. היינו שיש לנו ג' מצבים: א. אחור באחור [אב"א] ב. פנים בפנים [פב"פ], ג. זווג.

בס"ד פיתוחי לזותם – ביאור על ספר עץ הזיים
 יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם
 קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

אם כן – תחילתו של המהלך הרוחני להגיע לבחינת זווג [מצב ג] אנו חייבים בהפלת הדורמיטא [השינה] שז"א שקיבל את המוחין של אבא ואמא יכנס לבחינת שינה, והמוחין הללו יהיו מסתלקין ויהיו אצלו במיעוט כאדם הישן שיש בו מיעוט חיות, כלומר שהמוחין דאו"א יסתלקו ממנו באופן שחלק המוחין דאבא יסתלקו ויעלו לראשו, ואילו מוחין דאמא הם בינות גבורות יתנו לנוקבא. [כאמא כן בתה].

והנה כבר אמרנו שבתפלת שמו"ע עד לתיבת "למען שמו" הנוקבא קיבלה רק הארה והיא נבנתה בבנין המכונה א"ט ב"ח [ועיין ספר יצירה] ובמילת "באהבה" הנוקבא מקבלת עצמות המוחין דאמא שהיו אצל ז"א ומקבלת חצי כותל מז"א.

אם כן מצינו שבתיתב "באהבה" מצויים ב' בחינות: א. דורמיטא [שינה] ב. עצמות מוחין דאמא וחצי כותל דז"א. הוא הנרמז בתורה [בראשית ב] "ולפל ה' אלקים תרדמה על-האדם, וישן...". ואחר כך "ויקח, אחת מצלעתיו...". והוא כנגד מה שאנו מתפללים ופועלים בברכת "אבות" שבשמו"ע, היינו שאנו מפילים שינה על ז"א, ומסתלקין במוחין שלו עד שנבנית הנוקבא על פי הדרך שנזכרה למעלה.

וכבר ידענו שהיות שז"א ונוקבא דבוקים זה בזה בבחינה של אחר באחר, ויש צורך לבוא לבחינת פנים בפנים, לכן יש צורך ב"דורמיטא" [שינה] ונסירה על מנת שהנוקבא תוכל לעבור מבחינה של אב"א לבחינת פב"פ, והיות שתהליך זה הוא עליה במדרגתה של הנוקבא כנרמז [שיר השירים ב] שעל מדרגה גבוהה זו שר שלמה המלך "יונתי בחגווי הסלע בסתר המדרגה", שהיא בחינת השינה והנסירה.

ג. ומבאר הרב הנה נתבאר אצלנו בדרושי נוקבא דז"א ובענין מיעוט הירח כי בכל זמן של הגלות של בבל וכמובא ב"נהר שלום" [דף מ"א עמוד א] "כי בזמן גלות בבל היו ז"ן עומדין אב"א במוחין דגדלות דאב"א", עומדים ז"ן במוחין דגדלות אחר באחר כל ימי החול היינו שעם ישראל בגלות בבל היו בעת שברוחנית שבעולמות העליונים עמדו ז"ן אב"א כל ימי החול, ואילו אנו מצויים בבחינה הזו של אב"א במוחין של גדלות רק לאחר טורח גדול ויגיעה רבה בתיבת "באהבה" של ברכת אבות שבשמו"ע, לולי בשעות התפלה ובשבתות וכיוצא בזה בערכנו בימים שלנו שאז גם אנו בבחינה הזו שהייתה רגילה בגלות בבל. כמו שנתבאר שם.

אם כן, כאשר ז"ן עומדים אחר באחר אזי מוכרח שהשלב הבא תהיה בחינת פב"פ ולכן מסביר הרב והנה כאשר רוצים לחזור פב"פ צריך שתקדים בחינת הפלת הדורמיטא על ז"א על מנת שיירדם ותהיה הנסירה ועל ידי כך תיבנה הנוקבא. וכן מצינו בסוד הדורמיטא והנסירה בק"ש שעל המיטה במילים "ברוך אֱתָה ה', אֱלֹהֵי הַיָּמִין מֶלֶךְ הָעוֹלָם, הַמְפִּיל חֲבָלֵי שָׁנָה עַל עֵינֵי וַתְּנַמְּהָ עַל עַפְעָפֵי" שבעת הזו מסתלקים המוחין מז"א, וניתנים לנוקבא וימאיר לאישון בת עין" היא הנוקבא. ועל ידי המוחין הללו נבנית הנוקבא באמיתות בקבלת המוחין עצמם ולא רק הארה שלהם, וההפרש בין ק"ש של הלילה ושל תפלת שמו"ע הוא ב' בחינות א. כל תפלה ותפלה היא בחינת בנין הנוקבא שקרויה בחינת שש. ב. בק"ש קיימת בחינת כ"ד.

בס"ד פיתוחי זותם – ביאור על ספר עץ הזים
יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

וכל התהליך הזה מסביר הרב כדי שתיעשה הנסירה ותוכל לחזור עמו אפין באפין כנז'
בדרושי ר"ה שהיא בחינת דורמיטא ונסירה של כל השנה, ולהיות כי ענין מרדכי ואסתר היה
בסוף השבעים שנה של גלות בבל כנודע לכן אז כבר בימיהם התחיל ענין תיקון ז"ן
כדי לחזור אפין באפין ויגאלו ישראל הנה על ידי השינה החלה להתגלות גאולת ישראל.

ד. וענין התחלה זו של תחילת הגאולה שהיא בחינת פנים בפנים היא ענין הדורמיטא שמתוך
הצרות והייסורים שבאים בשל הסתלקות המוחין מז"א "עת צרה היא ליעקב" שנעשה אז בימיהם ז"ס
הצרה העצומה שהיתה אז לישראל בעת תרדמת ז"א אשר עליו נאמר באברהם אבינו והנה
אימה חשיכה גדולה נופלת עליו וארז"ל חשכה זו גלות מדי שהחשיך עיניהם של ישראל.

וענינו הוא מה הייתה חשיכה זו ומהות גלות מדי לפי שאז היה ז"א בסוד הדורמיטא השינה
והחולשה "ואנכי אסתר אסתר את פני ביום ההוא" [דברים ל"א] ונודע כי המן הרשע, היה
אוסטרולוגוס גדול כנודע בענין ויפל פור הוא הגורל מיום ליום כו', ובפרט במ"ש
בספר הזוהר כי הוא ועשרת בניו כוללים כל עשרה קליפין החיצונים וידע בחכמתו
ענין מיעוט השגחתו ית' על ישראל בימים ההם להיותו בבחינת השינה, ולכן חשב
ועלה בלבו כי הזמן מוכן לאבד שונאיהם של ישראל, וזה סוד ענין ויכוח המן עם
אחשוורוש אם יעלה בידם עצה זו להשמיד להרוג ולאבד והשיב לו המן "ישנו עם אחד מפוזר
ומפורד בין העמים" ועל מילת "ישנו" דרשו רז"ל ישן הוא האלוה שלהם והבן זה שאמר לו שהנה
עת צרה היא ליעקב כי ישן ז"א, כי מילת "ישנו" הוא ישן – ו' הוא ז"א שיש בו שש ספירות כנודע [חג"ת נה"ן].

ולהיות כי הדורמיטא ההיא היא לטובתן של ישראל כדי שתנסר הנקבה מאחוריו
ויחזרו פב"פ ויגאלו ישראל ויבנה בית המקדש שזו בחינת פב"פ, לכן התייעצו שניהם כי
בזמן ההוא שהאלוה שלהם הוא ישן יקדימו הם לאבד ולהשמיד שונאיהם של ישראל
כדי שלא ישארו אפילו מתי מעט שיהיו ראויים לגאולה ועי"כ לא יבנה בהמ"ק הנה
מסביר הרב שבאותם רגעים שמרדכי ואסתר היו בסוד שבעים שנה היו ז"ן באופן של אב"א במוחין דגדלות,
ומשום שהחלה להאיר בחינת הגאולה של גזירת שבעים שנה של בבל והיה צורך להפיל תרדמה על ז"א והיה
עת צרה ליעקב ולכן היה כוח לרשעים הללו לגזור גזירתם.

בס"ד פיתוחי זוותם – ביאור על ספר עץ הזיים
יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

ה. ונודעת עצת המן מן שמשי ספרא בנו וכתביהם שכתבו כתבי שטנה אל אחשוורוש
הנקרא ארתחששתא בספר עזרא, עד שביטלו בנין ב"ה בראותם כי הגיע זמנו להבנות
ודי בזה. [ועיין רש"י על מגילת אסתר פרק ט' פסוק י']

והנה אף בזמן הדורמיטא אין הנקבה ישנה כי רק ז"א הוא בבחינת שינה בעת ההיא כי אז
מסתלקין המוחין מן ז"א ונכנסין בנקבה כדי להבנות ולתקן פריצופים כדי שתוכל לחזור
אפין באפין ואזי בעת הזו הנוקבא בגדלות ועוצמה רבים כנודע, בענין דרוש השופר של ר"ה.

ובהכרח יש הארה והשגחה זו על ישראל מצידה כי מצד ז"א הישן אין השגחה אך היא בהיותה
בבנית ההשגחה על ישראל היו ממנה ומכוחה [וכדברי ידידי הרב מ.ו. - הוא הנרמז "עת צרה היא ליעקב וממנה
ישע" כי מילת "ממנה" ירמוז לנוקבא], וענין אותה הארה היתה ענין מרדכי הצדיק כמו שנבאר
בע"ה שמרדכי הוא ההארה שיש בנוקבא בעת השינה [דורמיטא] וכפי שמצינו בספר [פע"ח שער ר"ח חנוכה
ופורים פרק ו'] שמילת "הדורמיטא" כמנין "מרדכי" עם הכולל.

וכראות המן את מרדכי שעל ידו היתה הארה והשגחה על ישראל בזמן ההוא של גלות
בבל נתיעץ עם זרש אשתו ושס"ה יועציו כו' וארז"ל כי זרש אשתו היתה מכשפה
גדולה ועצתה שקולה מכל שס"ה יועציו ועלתה עצתם להרוג את מרדכי ולתלותו על
העץ הוא זנבה של נחש המשך רגל הקוף כמבואר אצלנו וכנזכר בספר הזוהר שיר
השירים על מנת למנוע את בחינת פנים בפנים, כי מרדכי היה בחינת ההארה של נוקבא בעת השינה בבנין
פרצופה ודי בזה.

ו. ואם ח"ו ככה יעלה יוכל אח"כ לאבד את שונאיהם של ישראל ואז השי"ת ברחמיו
האיר הארת נוק' העליונה והיא גדולת מרדכי ואסתר ועל ידם נושעו ישראל מן הצרה
הגדולה ההיא כמו שנבאר שבעת הזו היו ב' בחינות של הארת מרדכי, הראשונה בחינת מרדכי סתם,
היינו "איש יהודי היה בשושן הבירה ושמו מרדכי" [אסתר ב] ואחר כך היה "גדולת מרדכי" [אסתר י] וזה ענין
מרדכי והארתו שעל ידו תבוא גאולת ישראל בעת ההיא.

בס"ד פיתוחי זוותם – ביאור על ספר עץ הזים
יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

אך הרב מחדש חידוש עצום ומתוק מדבש ואומר דע כי הנה בזמן הדורמיטיא דז"א לא בלבד
יוצאין המוחין דז"א מצד נה"י דאימא ונכנסין בנוק' רחל בהיותה אב"א כי בפשוט נה"י
דאמא נכנסים לנוקבא בעת השינה, אלא (אף) גם המוחין דבנה"י דאבא נכנסים בה בסוד ויבן ה'
אלקים את הצלע, דא אבא שם הוי"ה ואימא שם אלקים, ונמצא כי כמו בהיות המוחין ההם
תוך ז"א מוחין דא"א היו יוצאים מהם ב' הארות לחוץ שבחינות יעקב ורחל הם כתוצאה מהארות
אבא ואמא בתוך ז"א טרם הדורמיטיא, ומבחינת הארת המוחין דאבא יוצא יעקב מצד פנים
דז"א, ומבחינת הארת מוחין דאימא יוצאת רחל מצד אחוריו, לכן גם בשינת ז"א גם עתה
יוצאות מרחל נוק' דז"א ב' הארות אלו, נה"י דאבא ונה"י דאמא ג"כ בלי ספק כשם שהיו
ב' הארות הללו של מוחין דא"א בז"א, גם בנוקבא בעת הדורמיטיא יש בה ב' הארות הללו – [הרב לא הסביר
מהם ב' בחינות אלו כשהם בנוקבא כשם שאמר כשהם אצל ז"א הם הארת יעקב והארת רחל]

ז. וממשיך הרב להסביר מהו אם כן ענין פורים, היינו שהרב יסביר מהי בחינת מרדכי והמגילה הסעודה
מתנת לאביונים משלוח מנות והודאת "ועל הנסים" ולא עוד אלא שבהיות מוחין הנזכרים תוך
הנקבה נתווספה בחינת הארה שלישית היא הארת מרדכי, משא"כ בהיותם תוך ז"א הארה
זו אינה קיימת, והוא כי הנה בהיותם תוך ז"א היה היסוד דאימא נשלם בחזה דז"א
והיסוד דאבא שהוא יותר ארוך כנודע היה נשלם בסיום היסוד דז"א ממש ולא היה
יוצא מחוץ ליסוד כלל כשהמוחין בתוך ז"א, כי יסוד אמא הוא קצר והוא מגיע עד חזה דז"א, ויסוד אבא
ממשיך למטה בסיום היסוד של ז"א ממש, כי יש חלוקה ביסוד דז"א שהם יסוד דאבא ועטרת יסוד דאבא, שיסוד
דאבא מסתיים בת"ת דז"א – והעטרת מתלבשת בתוך יסוד ז"א עצמו.

וכך קורה גם באמא נוקבא, יסוד דאמא מסתיים בחזה דנוקבא בזמן הדורמיטיא כשמוחין דאמא בתוכה, ואז יסוד
דאמא מסתיים בחזה הנוקבא, וחזה דאבא ללא העטרה יסתיים בסיום ת"ת דרחל, והשוני הוא בפרט אחד,
שעטרת היסוד של אבא בהיותו בתוך ז"א – היה מלובש ביסוד דז"א משום שהוא בולט, אבל כשאנו נדבר ביסוד
דנוקבא שהוא שקוע [קצר] תהיה בליטה של עטרת היסוד דאבא שתבלוט מחוץ ליסוד דנוקבא בעת הדורמיטיא.
יציאה זו היא בחינת מרדכי – כי מרדכי הוא עטרת היסוד דאבא הבולט מחוץ לנוקבא בזמן הדורמיטיא.

אבל בז"א לא הייתה בולטת החוצה בהיותה יסוד דז"א, יוצא מכאן שלא רק מוחין דאמא מצויים בנוקבא בזמן
הדורמיטיא אלא גם מוחין דאבא – לצורך בחינת מרדכי עטרת היסוד דאבא [הוא ב"ן דמ"ה שנמצא בתוך
הנוקבא].

בס"ד פיתוחי זותם – ביאור על ספר עץ זיים
יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

והיות וענין זה של הדורמיטא והשלמת בנין הנוקבא קורה בכל יום ויום בתפלת שמו"ע במילת "באהבה",
שבברכת האבות, ומשמעות עניין זה שבכל יום ויום [ג' פעמים] מתגלית בחינת מרדכי ולא רק בפורים, אבל
עתה בהיותם המוחין תוך הנקבה אשר היסוד שלה נוקבי קצר מוכרח הוא שהיסוד
דאבא יתפשט ויצא מחוץ ליסוד נוקבא ולחוץ ואז כשהמוחין בתוך הנוקבא מוכרח יסוד אבא
שהוא "ארוך" להתגלות בחוץ וזו בחינת מרדכי.

אם כן, בזמן הדורמיטא ובעת שהנוקבא מקבלת מוחין דא"א – ומבחינת המוחין דאבא יש לנו יסוד דאבא, ויסוד
דאבא הזה שהוא מתלבש בתוך הנוקבא בזמן הדורמיטא בולט בעטרת היסוד שלו, כנרמז במגלה "עטרת
מרדכי", הוא הגילוי הנפלא הזה של בחינת מרדכי, ותתגלה הארתו בגילוי גמור לגמרי.

ח. ונודע כי מה שהיה מתלבש ביסוד דז"א הוא בחינת העטרה של היסוד דאבא
שהוא בחי' המלכות דאבא ואין ספק כי הארה זו הנגלית ממלכות דאבא היא הארה
גדולה עד מאד, והנה שורש נשמת מרדכי היתה מן ההארה ההיא דווקא בעת ההיא בדיוק
כנאמר "ועת צרה היא ליעקב וממנה יושע" מאותה צרה עצמה היא הדורמיטא תבוא בחינת עטרת מרדכי.
ולכן על ידו היתה תשועת ישראל בזמן ההוא וזה נרמז בשם מרדכי ממש שארז"ל
שהוא לשון מורא דכ"א מ"ר דכ"י והוא תרגום מר דרור והוא ענין מדכי מן התורה מנין, וגם
נקרא מור עובר שרומז להארת מרדכי שהוא יצא מחוץ ליסוד דנוקבא ועובר אותה, והענין הוא כי
ההארה הגדולה ההיא היא מר דרור וך ונקי בתכלית העוברת מפי יסוד דנוקבא ולחוץ.
וז"ס הפסוק וידי נטפו מר כו' עובר.

ט. ובזה תבין מעלת מרדכי שעלה לבחינת מלכות ומשנה למלך כי כל בחינת מרדכי נמצאת
במלכות, כי מרדכי לא נמצא בז"א אלא אך ורק בנוקבא וז"ס הפסוק ומרדכי יצא מלפני המלך הוא
הגילוי של פנים בפנים "מלפני" – עם הנוקבא "מלך" בחינת המלכות, בלבוש מלכות תכלית היא רחל
והוא ועטרת זהב גדולה והמשכיל יבין כל פרטי הפסוק זה ענין יציאה זו מלפני המלך
היא רחל ועטרת זהב גדולה שהיא מצד עטרה יסוד דאבא, ולכן נקרא גדולה כי החסד
והחכמה נקרא גדולה בסוד הגדול הגבור והנורא.

בס"ד פיתוחזי לזותם – ביאור על ספר עץ חיים
יו"ל ע"י בית המדרש "אור שלום" ע"ש כ"ק האדמו"ר הרב שלום ספרין זצוק"ל מקומרנא י-ם
קרית ארבע ת.ד. 88 מיקוד 90100

ונעלמת בפנים ולא תתבטל והיות ורצה השי"ת שבכל שנה בימי הפורים כיוצא בהם אף
כשיהיו זו"ן פב"פ תתגלה ההארה הנזכרת עטרת יסוד דאבא הוא בחינת מרדכי בימים ההם
ולא תתבטל והוא החידוש העצום שיש בפורים בכל שנה ושנה, שאע"פ שהייתה בחינת מרדכי צריכה
להסתלק לאחר תיבת "באהבה" שבשמו"ע, כי ז"א ונוקבא באים לבחינת פב"פ, נשאר בחינה זו כל יום הפורים
כולו.

י"ב. והענין הוא כי בכל שנה בימים ההם כאשר יכנסו המוחין ברחל בסוד דורמיטא
דז"א בתפלת שמו"ע בתיבת "באהבה", אעפ"י שאח"כ יחזרו פב"פ והייתה בחינת עטרת יסוד דאבא
להסתלק חזרה לז"א לא תתבטל ההארה הנז' ותשאר שם קיימת ונרשמת אף גם אחר
הסתלקות המוחין האלו ממנה ויחזרו בז"א.

וז"ס מ"ש הכתוב וזכרם לא יסוף מזרעם כי מילת "זכרם" במספר "מרדכי" עם הכולל, כי אותה
ההארה היא עטרת היסוד הזכר דאבא הנקרא זכר הוא עטרת יסוד דאבא כנודע "זכרם זה
לא יסוף מזרעם" בימי הפורים שבכל שנה ושנה כנזכר....

על כן לצורך השארת הארת מרדכי בכל יום הפורים בכל שנה ושנה, מצינו ג' מצוות בפורים שרומזים לבחינת
זו"ן בעת הדורמיטא ובנין הנוקבא, הנסירה, ובחינת פב"פ והזווג והם:

- א. קריאת המגלה.
- ב. מתנות לאביונים
- ג. סעודת פורים.

פורים שמח בברכת ונהפוך הוא אשר ישלטו היהודים המה בשונאיהם אמן ואמן.